

ORJİNAL YAZI

Vajinal Akıntıya Hastaların Yaklaşımı

Hakan OZAN, Kemal ÖZERKAN

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Bursa.

ÖZET

Bu çalışmada amaç vajinal akıntı konusuna hastaların verdiği önemi ve tedavilerini değerlendirmektir. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı polikliniğine vajinal akıntı nedeniyle başvuran 417 olgunun bilgileri retrospektif olarak değerlendirildi. Olguların %16'sının 1ay, %11'inin 3 ay, %14'ünün 6 ay, %26'sının 1 yıl, %11'inin 3 yıl ve %22'sinin 3 yıldan uzun bir süredir vajinal akıntı şikayeti mevcuttu. Bu şikayetle başvuran olguların %35'i ilk defa tedavi için doktora başvururken, %18'i daha önce bir pratisyen doktora, %45'i de bir jinekoloğa tedavi için başvurmuştu. Hastaların %63'üne medikal tedavi verilirken sadece %28 olguda eş tedavisi uygulanmıştı. Vajinal akıntı şikayetiyle polikliniğimize başvuran olguların yapılan pelvik muayeneleri ve laboratuvar değerlendirmeleri sonucunda %43 olguda kanıta dayalı enfeksiyon saptanmış ve tedavi verilmişti. Vajinal akıntının, gerek hasta gerekse doktor açısından daha çok önem verilmesi gereken genel bir sağlık sorunu olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Vajinal Akıntı.

Approach of Patients to Vaginal Discharge

ABSTRACT

We aimed to evaluate the degree of importance that the patients attribute to the complaint of vaginal discharge and their treatment. Four hundred seventeen patients, who were admitted to Uludağ University Medical Faculty, Obstetrics and Gynecology outpatient clinics with the complaint of vaginal discharge, were evaluated retrospectively. Sixteen percent of the patients was complaining for 1 month, 11 % for 3 months, 14 % for 6 months, 26 % for 1 year, 11 % for 3 years and 22 % for more than 3 years. While 35 % were asking for medical help for the first time, 18 % had admitted to a general practitioner and 45 % to a gynaecologist previously. Though 63 % had given medical treatment, only 28% of the cases were treated with her partner. After the evaluation of the patient by the pelvic examination and the laboratory methods, 43 % of them were treated upon evidence based infection. We conclude that vaginal discharge is a common health problem requiring more interest from patients and physicians.

Key Words: Vaginal discharge.

Her yıl cinsel yolla bulaşan hastalığa (CYBH) yakalanan 250.000.000 yeni olgu bildirilmektedir¹. Kadınların en sık şikayeti olan vajinal akıntı, her yıl 10.000.000 olgunun polikliniklere başvuru sebebini oluşturmaktadır². Vajinal ya da servikal bir enfeksiyonun belirtisi olabileceği gibi, uygulanan kontraseptif yöntemlerin sonucunda gelişen kimyasal iritasyona veya hijyenik maddelere sekonder olarak görülebilir³. Dolayısıyla bu şikayetle başvuran hastaların tedavisi büyük önem taşımaktadır.

Gereç ve Yöntem

Çalışma için Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi etik kurulu onayı alındı. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim polikliniğine vajinal akıntı şikayeti ile ilk kez başvuran 417 olgunun bilgileri retrospektif olarak değerlendirildi. Olguların anamnez, pelvik muayene, pH testi, direkt mikroskopi, KOH testi, servikal smear, vajinal kültür ve klamidya antijen testleri incelendi.

Bulgular ve Sonuçlar

Hastaların anamnez bilgilerinden derlenen sonuçlara göre %16'sının 1 aydır, %11'inin 3 aydır, %14'ünün 6 aydır, %26'sının 1 yıldır, %11'inin 3 yıldır ve %22'sinin 3 yıldan fazla süredir vajinal akıntı şikayeti mevcuttu. Hastaların bu şikayet nedeniyle başvuru anına dek %35'i hiç hekime başvurmamışken, %18'i pratisyen hekime, %45'i kadın hastalıkları ve doğum hekimine ve %2'si iç hastalıkları hekimine

Geliş Tarihi: 29.01.2008
Kabul Tarihi: 29.02.2008

Dr. Hakan OZAN
Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi,
Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı,
Görükle-Bursa
Tel: 0 224 295 25 17
e-mail : ozan@uludag.edu.tr,
hozan@superonline.com

başvurmuştu. Hastaların %25'i 1 kez, %18'i 2-3 kez, %8'i 4-5 kez ve %12'si >5 kez bu şikayeti nedeniyle tedavi almışken, %37'si hiç tedavi almamıştı. Kadın hastalıkları ve doğum hekimine başvurmuş hastaların %22'sine, diğer hekimlere başvurmuş hastaların ise %3'üne tedavi öncesi mikrobiyolojik tetkik yapılmıştı. Vajinal akıntı şikayeti nedeniyle tedavi almış olan hastaların %28'ine eş tedavisi de verilmişti. Hastaların tedavi sonrası %31'inin şikayetlerinde değişiklik olmazken, %22'sinde hafif bir iyileşme olmuştu; hastaların %9'unda şikayetler artarken %38'inin şikayeti geçmesine karşın ilk 1 ay içerisinde tekrarlamıştı.

Poliklinik muayenesi ve laboratuvar testleri ile değerlendirilen olguların %43'ünde enfeksiyon saptanarak uygun tedavileri verilmişti.

Tartışma

Vajinal akıntı, yaklaşık yirmiden fazla klinik durum ile karşımıza çıkabilen cinsel yolla bulaşan hastalıkların (CYBH) bir göstergesi olabilmektedir. Seksüel davranışlar, risk faktörleri ve semptomların ortaya çıkışı çok iyi dokümanite edilmelidir. Etken mikroorganizmanın saptanabilmesi için dikkatli bir fizik ve pelvik muayene ile birlikte laboratuvar araştırmalarının da yapılması gerekir. Gonore ve Klamidy enfeksiyonlarının %10-20 oranında pelvik inflamatuvar hastalığa (PIH) yol açma riski göz önüne alındığında vajinal akıntının çok önemli bir semptom olduğu düşünülmelidir⁴. Çalışmamızda hastaların %59'unun 1 yılı aşkın süredir vajinal akıntı şikayeti olmasına rağmen; %35'inin hiç bir tıbbi yardım için başvurmamış olması, %20'sinin de branş doktoruna gitmemiş olması hastaların bu şikayetlerini olağan karşıladıklarını ve yeterince önem vermediklerini düşündürmüştür

Genel fizik muayene ve jinekolojik muayeneyi takip etmesi gereken laboratuvar testleri açısından sonuçlar değerlendirildiğinde kadın hastalıkları ve doğum hekimine başvuran hastaların %78'ine, başka hekimlere gidenlerin ise %97'sine herhangi bir laboratuvar incelemesi yapılmadan tedavi verilmişti. Hastalara uygulanan tedavilerin laboratuvar incelemeleri olmaksızın yüksek oranda reçete edilmiş olması, buna karşın

polikliniğimizde hastaların sadece %43'ünde kanıta dayalı enfeksiyon saptanması, ülkemizin sağlık harcamaları açısından gereksiz şekilde aşırı yük oluşturabilecek bir sorunla karşı karşıya olduğumuzu düşündürmüştür.

CYBH olan kadınların cinsel partnerlerinin tedavi edilmesi gerekliliği kanıtlanmıştır⁵. Gilstrap ve ark. nongonococcal PIH olan kadınların cinsel partnerlerinin %15'inde gonorrhoea için pozitif üretral kültürler elde etmişler⁶. Ancak bu erkek partnerlerin büyük çoğunluğu asemptomatik olduklarından doktorlara kendileri başvurmamaktadırlar. Çalışmamızın sonucu vajinal akıntı şikayeti olan bayanlarda gereksiz yere aşırı ilaç kullanımını düşündürmekle birlikte, olguların sadece %28'inde partnerlere tedavi verilmişti

CYBH'ı öngörmesi sebebiyle vajinal akıntı şikayeti önemle ele alınmalıdır. Aksi takdirde infertilite, ektopik gebelik, perinatal enfeksiyon, genital trakt neoplazileri gibi komplikasyonları olan önlenabilir büyük bir sağlık tehdidi göz ardı edilmiş olacaktır. Bu nedenle hastalara ve hekimlere halk günleri ya da meslek içi eğitim kursları gibi faaliyetlerle konunun öneminin anlatılmasında fayda olduğu düşünülmüştür.

Kaynaklar

1. Lande R. Controlling sexually transmitted diseases. Population Reports, Series L, No. 9. Baltimore, Johns Hopkins School of Public Health, Population Information Program, 1993.
2. Kent H. Epidemiology of vaginitis. Am J Obstet Gynecol 1991; 165: 1168 – 72.
3. American College of Obstetricians and Gynecologists: Vulvovaginitis. Technical Bulletin No. 135. Washington, 1989.
4. Stamm WE, Guinan ME, Johnson C, Starcher T, Holmes KK, McCormack WM. Effect of treatment regimens for Neisseria gonorrhoeae on simultaneous infection with Chlamydia trachomatis. N Engl J Med 1984; 310: 545 – 9.
5. Wilcox RR. Epidemiological treatment in venereal diseases other than syphilis. Br J Vener Dis 1973; 49: 116 – 25.
6. Gilstrap LC, Herbert WNP, Cunningham FG, ve ark. Gonorrhoea screening in male consorts of women with pelvic infections. JAMA 1977; 238: 965 – 6.